

บทที่ 3

การนำเสนอเหตุการณ์จลาจลในประเทศกัมพูชา พ.ศ.2546 ในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงลักษณะการนำเสนอเหตุการณ์จลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชาพ.ศ.2546 ในหนังสือพิมพ์รายวันไทย เพื่อแสดงให้เห็นภาพรวมว่า หนังสือพิมพ์ไทยให้ความสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และนำเสนอในรูปแบบใดบ้าง และมีความแตกต่างหรือไม่ในหนังสือพิมพ์ต่างประเภทกัน เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ทฤษฎีทางภาษาและการวิเคราะห์อุดมการณ์เกี่ยวกับเขมรในบริบทหนังสือพิมพ์รายวันไทยในบทต่อไป

3.1 การนำเสนอเหตุการณ์จลาจลในประเทศกัมพูชาพ.ศ. 2546 ในหนังสือพิมพ์รายวันไทย

ยุทธियง ลี้มเลิศวาที (2546: 13) ระบุว่า สาเหตุที่นำไปสู่การจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชาพ.ศ.2546 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2546 นั้น ส่วนหนึ่งมาจากการที่หนังสือพิมพ์รัศมี อังคอร์ของกัมพูชา นำเสนอข่าวเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2546 ว่านางสาวสุวรรณท์ คงยิ่ง นักแสดงสาวไทยได้ให้สัมภาษณ์ในรายการโทรทัศน์ของไทยรายการหนึ่งว่า “ฉันเกลียดคนเขมรเพราะพวกเขาโมยนครวัดของเราไป แล้วถ้าฉันเกิดใหม่ได้ในชาติหน้า ฉันขอให้ตัวเองเกิดเป็นหมา ดีกว่าจะเกิดเป็นคนเขมร”

หนังสือพิมพ์ในประเทศไทยไม่ได้รายงานข่าวดังกล่าว จนกระทั่งสำนักข่าวต่างประเทศคือ เอพี (Associated Press-AP) และเอเอฟพี (Agence France Press-AFP) รายงานว่าสมเด็จฮุน เซน นายกรัฐมนตรีกัมพูชาให้สัมภาษณ์เรียกร้องให้ประชาชนชาวเขมรต่อต้าน สุวรรณท์ คงยิ่ง และเลิกดูละครไทย ทั้งยังสั่งห้ามออกอากาศละครของสุวรรณท์ และตอบโต้คำกล่าวของ กบ สุวรรณท์อย่างรุนแรง (ดูภาคผนวก ก) ในวันที่ 28 มกราคม 2546 จึงมีรายงานข่าวเกี่ยวกับ คำให้สัมภาษณ์และคำสั่งของนายกรัฐมนตรีกัมพูชาปรากฏเป็นข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวันของไทย และกลายเป็นพาดหัวข่าวหลักของหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ภายหลังจากเกิดเหตุจลาจลเผาสถานเอกอัครราชทูตไทยในกรุงพนมเปญขึ้น ในวันที่ 29 มกราคม 2546

ข่าวเหตุจลาจลเผาสถานเอกอัครราชทูตไทยในกรุงพนมเปญปรากฏเป็นพาดหัวข่าวหลักในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทย จนกระทั่งหลังวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2546 จึงเริ่มมีข่าวอื่นๆ ได้รับความสำคัญมากกว่าและปรากฏเป็นพาดหัวข่าวหลักในหน้าหนึ่งแทน

3.2 ปริมาณและรูปแบบการนำเสนอ

ปริมาณและรูปแบบการนำเสนอข้อมูลในหนังสือพิมพ์นั้น มีความสัมพันธ์กับแนวคิดเรื่องบทบาทการกำหนดเรื่องพิจารณา (Agenda setting) ของสื่อมวลชนเป็นอย่างมาก สมปอง ขวัญประเสริฐ (2543: 6) กล่าวว่า “หนังสือพิมพ์สามารถกำหนดข้อเรียกร้องต่อสังคมต่อผู้ตัดสินใจทางการเมืองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ ตามความคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ ตลอดจนผลประโยชน์ของนักข่าว บรรณาธิการหรือเจ้าของกิจการเอง โดยการเสนอข่าวและการให้น้ำหนักด้วยการย้ายจากความถี่ของการนำเสนอ รวมทั้งการแสวงหาข้อมูลทั้งด้านกว้างและด้านลึกมาประกอบกรนำเสนอ”

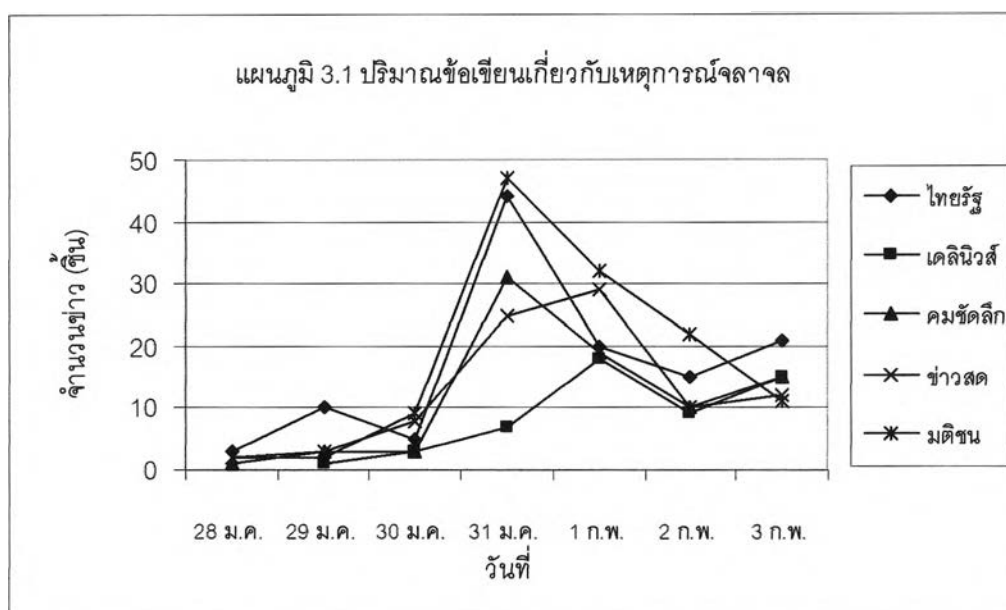
3.2.1 ปริมาณข้อเขียนที่นำเสนอ

ปริมาณข้อเขียนที่มีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชาพ.ศ.2546 นั้นเป็นประเด็นหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะช่วยอธิบายบทบาทของหนังสือพิมพ์ในการถ่ายทอดอุดมการณ์เกี่ยวกับ “เขมร” ไปสู่ผู้อ่านได้ จากการเก็บข้อมูลหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน ข่าวสด คมชัดลึก ตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม-3 กุมภาพันธ์ 2546 ผลปรากฏว่าในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 35 ฉบับ มีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชาพ.ศ.2546 ทั้งหมด 467 ชิ้น โดยจำแนกตามวันได้ดังนี้

วันที่	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	คมชัดลึก	ข่าวสด	มติชน	รวม (ชิ้น)
28 ม.ค. 46	3	0	1	2	2	8
29 ม.ค. 46	10	1	3	3	2	19
30 ม.ค. 46	5	3	3	8	9	28
31 ม.ค. 46	44	7	31	25	47	154
1 ก.พ. 46	20	18	19	29	32	118
2 ก.พ. 46	15	9	10	10	22	66
3 ก.พ. 46	21	15	15	12	11	74
รวม (ชิ้น)	118	53	82	89	125	467

ตาราง 3.1 ปริมาณข้อเขียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชาพ.ศ.2546

ปริมาณการเสนอข่าวตามตารางข้างต้น อาจแสดงได้ด้วยแผนภูมิ ดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากตาราง 3.1 และแผนภูมิ 3.1 แสดงให้เห็นว่าปริมาณการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์จลาจลที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันไทยทั้ง 5 ฉบับคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน ข่าวสด และคมชัดลึก มีแนวโน้มของการเพิ่ม-ลดไปในทิศทางเดียวกัน สามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1	28 ม.ค.-29 ม.ค.	ก่อนเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกรุงเทพมหานคร
ช่วงที่ 2	30 ม.ค.-31 ม.ค.	หลังเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกรุงเทพมหานคร
ช่วงที่ 3	1 ก.พ.-3 ก.พ.	รัฐบาลไทยดำเนินมาตรการต่างๆกับกัมพูชา

ปริมาณการเสนอเนื่อหาดังกล่าว สอดคล้องกับความเคลื่อนไหว นโยบาย และมาตรการต่างๆ ของฝ่ายรัฐบาลไทย ทั้งก่อนและภายหลังเกิดเหตุการณ์จลาจลขึ้น กล่าวคือ ในช่วงแรกที่ฝ่ายไทยโดยเฉพาะบุคคลสำคัญของไทย เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มองว่าข่าวที่เกิดขึ้นเป็นเพียงเรื่องของบุคคล ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ปริมาณการนำเสนอเนื่อหาดังกล่าวยังมีไม่มากนักและเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่เมื่อเกิดเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกรุงเทพมหานครขึ้น ปริมาณการเสนอเนื่อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ความขัดแย้งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ต่างเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จนเมื่อรัฐบาลไทยเริ่มมีท่าทีที่ชัดเจนต่อเหตุการณ์ดังกล่าวมากขึ้น และได้ดำเนินมาตรการต่างๆกับกัมพูชา ตลอดจนพยายามควบคุมคนไทยให้อยู่ในความสงบ ไม่ให้ก่อเหตุเพื่อ “ตอบโต้” เขมร ปริมาณการเสนอเนื่อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจึงเริ่มลดลง แล้วจึงค่อยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเพื่อเสนอข่าวความยากลำบากของชาวกัมพูชา อัน

เป็นผลมาจากนโยบายที่แข็งแกร่งของฝ่ายไทย และเพื่อเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูความสัมพันธ์ไทย-กัมพูชา

3.2.2 รูปแบบการนำเสนอ

รูปแบบของการเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์จลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชาจากข้อมูลทั้งหมด 467 ชิ้น สามารถจำแนกออกเป็นรูปแบบต่างๆ ได้แก่ ข่าว ภาพข่าวและคำบรรยาย รายงานพิเศษหรือการอธิบายและวิเคราะห์ข่าว บทบรรณาธิการ บทความแสดงความความคิดเห็นที่เป็นคอลัมน์ประจำและบทความทั่วไป ข้อเขียนปกิณกะทั้งสารคดี ปริทัศน์และวิจารณ์ ข้อเขียนเพื่อความบันเทิงซึ่งรวมถึงการ์ตูน คำประพันธ์ คำคม ฯลฯ และข้อเขียนรูปแบบอื่นๆ เช่น โฆษณา จดหมายจากผู้อ่าน เป็นต้น แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์	วันที่	ข่าว	ภาพข่าว	บทความ	รายงานพิเศษ	ปกิณกะ	บันเทิง	โฆษณา	รวม (ชิ้น)
ไทยรัฐ	28 ม.ค.	1	2						3
	29 ม.ค.	1	2	3	1	3			10
	30 ม.ค.	2	3						5
	31 ม.ค.	8	22	7	2	3	2		44
	1 ก.พ.	3	2	9	1	3	2		20
	2 ก.พ.	1	3	3	3	4	1		15
	3 ก.พ.	3	1	8	2	6	1		21
ไทยรัฐ(รวม)		19	35	30	9	19	6		118
เดลินิวส์	28 ม.ค.	1							1
	29 ม.ค.	1	1			1			3
	30 ม.ค.	1	4	1		1			7
	31 ม.ค.	2	4	3	3	6			18
	1 ก.พ.	2	1	1	2	3			9
	2 ก.พ.	2		4	2	6	1		15
เดลินิวส์(รวม)		9	10	9	7	17	1		53

ตาราง 3.2 แสดงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชาพ.ศ.2546

หนังสือพิมพ์	วันที่	ข่าว	ภาพ ข่าว	บทความ	รายงาน พิเศษ	ปกิณกะ	บันเทิง	โฆษณา	รวม (ชิ้น)
คมชัดลึก	28 ม.ค.	1							1
	29 ม.ค.	1	1		1				3
	30 ม.ค.	1	2						3
	31 ม.ค.	5	12	4	6	2	1	1	31
	1 ก.พ.	4	2	7	2	3	1		19
	2 ก.พ.	1		1	5	3			10
	3 ก.พ.	1	1	5	6	2			15
คมชัดลึก (รวม)		14	18	17	20	10	2	1	82
ข่าวสด	28 ม.ค.	1	1						2
	29 ม.ค.	1	1		1				3
	30 ม.ค.	1	4		1	1	1		8
	31 ม.ค.	4	16	3	1	1			25
	1 ก.พ.	2	14	6		4	3		29
	2 ก.พ.	1	4		1	3	1		10
	3 ก.พ.	1		7		2	1	1	12
ข่าวสด (รวม)		11	40	16	4	11	6	1	89
มติชน	28 ม.ค.	1				1			2
	29 ม.ค.	1	1						2
	30 ม.ค.	2	3		1	2	1		9
	31 ม.ค.	13	10	2	17	2	3		47
	1 ก.พ.	8	1	3	10	7	3		32
	2 ก.พ.	5	3	3	8	2		1	22
	3 ก.พ.	3	2	2		2	2		11
มติชน (รวม)		33	20	10	36	16	9	1	125
รวมทั้งหมด		86	123	82	76	73	24	3	467

ตาราง 3.2 แสดงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชาพ.ศ.2546 (ต่อ)

จากตาราง 3.2 จะเห็นได้ว่า การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์จลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชา ปรากฏออกมาในรูปแบบของภาพข่าวและคำบรรยายมากที่สุด รองลงมา เป็นข่าว บทความและคอลัมน์ และรายงานพิเศษเพื่อให้ข้อมูลประกอบหรือเพื่อสรุปและอธิบาย

ข่าว ข้อเขียนปกิณกะ เช่น ชูบชิบ ตอบจดหมาย และข้อเขียนให้ความบันเทิง เช่น การ์ตูน ขำขัน คำประพันธ์ ตามลำดับ

ข้อมูลจากตารางแสดงให้เห็นว่า การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์จลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชา ปรากฏในรูปแบบของข่าว ภาพข่าวประกอบคำบรรยาย และรายงานพิเศษเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ข้อเขียนในรูปแบบดังกล่าวนั้นถือกันว่าเป็นการรายงาน “ข้อเท็จจริง” มากกว่าบทบรรณาธิการ บทความและข้อเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นอื่นๆ ซึ่งถือว่าเป็น “ข้อคิดเห็น” แต่ในความเป็นจริงแล้ว การนำเสนอ “ข้อเท็จจริง” ในรูปแบบของข่าว คำบรรยาย ภาพข่าว และรายงานพิเศษต่างๆ ก็ใช้ว่าจะปราศจากข้อคิดเห็นเสมอไป เพราะจากการศึกษาพบว่าเนื้อหาในข่าว คำบรรยายภาพข่าว และรายงานพิเศษต่างๆ โดยเฉพาะส่วนที่ปรากฏเป็นข่าว หนึ่งนั้น มีการสอดแทรกทัศนคติ มุมมองและความคิดเห็นของผู้เขียนที่มีต่อบุคคล การกระทำ หรือเหตุการณ์ต่างๆ อาจโดยตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจ โดยอาจเสนออย่างตรงไปตรงมาหรือแสดงออกผ่านกลวิธีต่างๆ เช่น กลวิธีทางภาษา แบบและขนาดอักษร ภาพข่าว และการจัดหน้า เป็นต้น

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากปริมาณข้อมูลที่ปรากฏในแต่ละรูปแบบ จะเห็นว่า สอดคล้องกับแนวคิดทางวารสารศาสตร์เรื่องประเภทของหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะกล่าวถึงในข้อ 3.3 ต่อไป

3.3 เปรียบเทียบการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ 2 ประเภท

วิลสัน พีพิธกุล (2547: 302) อธิบายว่า ในทางวารสารศาสตร์ ได้กำหนดเกณฑ์เพื่อจำแนกประเภทของหนังสือพิมพ์ไว้หลายเกณฑ์ด้วยกัน เกณฑ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ **เกณฑ์เนื้อหา** ซึ่งพิจารณาจากเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์มุ่งนำเสนอ โดยเฉพาะสัดส่วนของเนื้อหาที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ เราสามารถจำแนกประเภทหนังสือพิมพ์ตามเกณฑ์เนื้อหาได้เป็น 2 ประเภทคือ หนังสือพิมพ์ประชานิยม และหนังสือพิมพ์คุณภาพ

หนังสือพิมพ์ประชานิยม หรือหนังสือพิมพ์ปริมาณ (popular newspaper) จะมุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวประเภทเร้าอารมณ์ ข่าวที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ (human interest) ข่าวเบา (soft news) และข่าวที่มีคุณค่าของความแปลกทั้งหลาย เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวบันเทิง ข่าวในแวดวงสังคม ข่าวความเชื่อของกลุ่มคน เป็นต้น ข่าวประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้อ่านทุกระดับและในวงกว้าง จึงเป็นที่มาของชื่อหนังสือพิมพ์ประชานิยม การนำเสนอและการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมมักเน้นที่ความตื่นเต้น เร้าใจ อ่านแล้วเข้าใจง่าย การจัดหน้าของหนังสือพิมพ์จะเน้นที่ความดึงดูดใจ การใช้ขนาดของตัวอักษรพาด

หัว และเน้นที่ภาพข่าว ขณะที่ หนังสือพิมพ์คุณภาพ (quality newspaper) นั้นจะมุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารที่มีลักษณะของข่าวหนัก (hard news) เป็นข่าวที่มีความสลับซับซ้อนของเนื้อหาและเหตุการณ์ การนำเสนอประกอบด้วยข้อมูลเบื้องหลัง การวิเคราะห์และการเจาะลึกข้อมูล เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม-วัฒนธรรม ข่าววิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม ข่าวชุมชน เป็นต้น ข่าวประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ที่สนใจเรื่องเฉพาะเหล่านี้ ผู้ที่อยู่ในแวดวงของการเมือง เศรษฐกิจ ฯลฯ และผู้ที่ชอบการวิเคราะห์ วิจัยเหตุการณ์บ้านเมือง การใช้ภาษาและการจัดหน้าของหนังสือพิมพ์คุณภาพ จึงเน้นที่การให้ข้อมูลของเหตุการณ์ และการดึงดูดผู้อ่านในแง่ของการชูประเด็นข่าวมากกว่า (วิลาสินี พิพิธกุล 2547: 302-303)

จากรายชื่อหนังสือพิมพ์รายวันของไทยที่วิลาสินี พิพิธกุลได้จัดกลุ่มไว้ตามเกณฑ์ ได้ที่ยกมาข้างต้น ปรากฏว่าหนังสือพิมพ์รายวันที่ใช้เป็นข้อมูลในงานวิจัยนี้ เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม 4 ฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด คม ชัด ลึก และเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ 1 ฉบับ ได้แก่ มติชน

เมื่อพิจารณารูปแบบที่หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทเลือกใช้เพื่อนำเสนอเนื้อหาเหตุการณ์จลาจล ในตาราง 3.2 จะเห็นว่าสอดคล้องกันกับแนวคิดเรื่องประเภทของหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากเกิดเหตุจลาจลขึ้นในวันที่ 29 มกราคม 2546 (ดูในตาราง 3.2 วันที่ 31 ม.ค. และ 1 ก.พ. 46) จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม 3 ฉบับ คือไทยรัฐ เดลินิวส์ และข่าวสด มีปริมาณภาพข่าวพร้อมคำบรรยายภาพข่าวที่เกี่ยวกับเหตุจลาจลเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพื่อเน้นให้ผู้อ่าน “เห็นภาพ” เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ขณะที่หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ คือ มติชน ซึ่งมีปริมาณภาพข่าวและคำบรรยายภาพข่าวเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย กลับมีปริมาณข่าวหน้าในซึ่งให้ “ข้อเท็จจริง” แก่ผู้อ่าน เช่น ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง ข่าวการศึกษา ข่าวกีฬา และข่าวภูมิภาค รายงานพิเศษต่างๆ รวมทั้งข้อมูลเอกสาร ลำดับเหตุการณ์ คำให้สัมภาษณ์ ที่เกี่ยวข้องกันกับเหตุการณ์จลาจลเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก ซึ่งวิลาสินี พิพิธกุลจัดให้เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม นั้น ในแง่รูปแบบการนำเสนอ มีลักษณะที่ก้ำกึ่งกันระหว่างหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมและหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ เพราะทั้งภาพข่าวและรายงานพิเศษมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

นอกจากนี้จากการศึกษาข้อมูลพบว่า ในการนำเสนอข่าวเหตุการณ์แ่งเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุจลาจลเผาสถานเอกอัครราชทูตไทยในกัมพูชา พ.ศ. 2546 หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภทได้นำเสนอเนื้อหาในข่าวหน้า 1 โดยมีประเด็นข่าวที่ปรากฏร่วมกัน ดังต่อไปนี้

28 มกราคม 2546

- 1) สมเด็จพระสันตะปาปา เชนสั่งห้ามฉายละครที่สุวณันท์ คงยิ่งแสดง
- 2) สมเด็จพระสันตะปาปา เชนเรียกร้องให้คนเขมรเห็นคุณค่าวัฒนธรรมของตนเอง
- 3) สื่อมวลชนเขมรรายงานข่าวว่าบปให้สัมภาษณ์ทางรายการโทรทัศน์ของไทยว่าเขมรปล้นนครวัดไปจากไทย
- 4) สมเด็จพระสันตะปาปา เชนไม่พอใจและกล่าวตำหนิสุวณันท์ คงยิ่งว่าไม่มีค่าเท่าต้นหญ้ารอบนครวัด
- 5) คนเขมรไม่พอใจ
- 6) คนเขมรเรียกร้องให้สุวณันท์ คงยิ่งขอโทษ และชักชวนกันให้เลิกซื้อสินค้าไทย
- 7) สุวณันท์ คงยิ่งไม่ทราบเรื่องและยืนยันว่าไม่เคยให้สัมภาษณ์ตามที่ เป็นข่าว
- 8) สุวณันท์ คงยิ่งจะแถลงข่าวอย่างเป็นทางการในวันที่ 29 มกราคม 2546

29 มกราคม 2546

- 9) สุวณันท์ คงยิ่งแถลงข่าวอย่างเป็นทางการ
- 10) สุวณันท์ คงยิ่งปฏิเสธว่าไม่เคยให้สัมภาษณ์ตามที่ เป็นข่าว
- 11) สุวณันท์ คงยิ่งยืนยันว่าไม่เคยมีอคติกับประเทศกัมพูชาหรือคนเขมร ก่อนที่จะมีข่าวเรื่องนี้ก็กำลังจะเดินเตรียมเดินทางไปประเทศกัมพูชาเพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าที่ตนเป็นผู้แทนผลิตภัณฑ์อยู่
- 12) ผู้บริหารบริษัทดาราวีดีโอ ซึ่งเป็นต้นสังกัดของสุวณันท์ คงยิ่งยืนยันว่าตรวจสอบแล้ว ไม่พบการให้สัมภาษณ์ตามที่ เป็นข่าว และยืนยันว่าเป็นเรื่องเข้าใจผิด
- 13) สุวณันท์ คงยิ่งเสียใจ และเกรงว่าจะกระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ยินดีทำทุกอย่างเพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้น

30 มกราคม 2546

- 14) เกิดเหตุจลาจลในประเทศกัมพูชา
- 15) มีนักเรียน นักศึกษาและประชาชนชาวเขมรจำนวนหนึ่งมาชุมนุมหน้าสถานเอกอัครราชทูตไทยในกรุงพนมเปญ เพื่อแสดงความไม่พอใจและเรียกร้องให้สุวณันท์ คงยิ่งขอโทษ

- 16) กลุ่มผู้ชุมนุมเผาทำลายธงชาติไทย ยางรถยนต์ โปสเตอร์รูป สุวพันธ์ คงยิ่งและเดินขบวนไปตามท้องถนน
- 17) กลุ่มผู้ชุมนุมขว้างปาก้อนหินเข้าใส่อาคารสถานทูต ก่อนจะป็นรั้วเข้าไปเผาตัวอาคารและรถยนต์ภายในสถานเอกอัครราชทูต
- 18) อาคารสถานเอกอัครราชทูตไทยได้รับความเสียหาย
- 19) เอกอัครราชทูตและเจ้าหน้าที่สถานทูตเป็นหนี้ออกมาทางรั้วด้านหลังและไปหลบซ่อนตัวอยู่ที่ที่พักผู้ช่วยทูตทหาร
- 20) กลุ่มผู้ชุมนุมเคลื่อนไปเผาร้านค้าและธุรกิจของคนไทยในกรุงเทพมหานคร
- 21) ร้านค้าและธุรกิจของคนไทยได้รับความเสียหาย
- 22) คนไทยในกรุงเทพมหานครต้องหนีไปหลบซ่อนตัว และต้องปิดบังว่าเป็นคนไทย มิฉะนั้นจะถูกกลุ่มผู้ชุมนุมชาวเขมรทำร้าย
- 23) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีของไทยเรียกประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขสถานการณ์
- 24) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีของไทยติดต่อกับสมเด็จพระสันตะปาปาขอให้อภัยสถานการณ์ มิฉะนั้นจะส่งหน่วยคอมมานโดเข้าไปช่วยเหลือคนไทย
- 25) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีให้นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ซึ่งเดินทางไปประชุมที่ประเทศกัมพูชาเดินทางกลับประเทศไทยทันที

31 มกราคม 2546

- 26) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีของไทยประกาศลดระดับความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับกัมพูชาเหลือเพียงระดับอุปทูต และขอให้ทางประเทศกัมพูชาเรียกตัวเอกอัครราชทูตกัมพูชาประจำประเทศไทยกลับภายใน 24 ชั่วโมง
- 27) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ส่งเครื่องบิน C-130 พร้อมกำลังคุ้มกันไปรับคนไทยในกรุงเทพมหานครกลับถึงประเทศไทยแล้ว โดยส่วนใหญ่อยู่ในสภาพอดโรยและหวาดกลัว และมีผู้ได้รับบาดเจ็บด้วย
- 28) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งกวาดค้นบริเวณจุดผ่านแดนไทย-กัมพูชา ขณะที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเตรียมส่งแรงงานและคนเขมรหลบหนีเข้าเมืองกลับประเทศ
- 29) รัฐบาลไทยระงับความช่วยเหลือด้านต่างๆ แก่กัมพูชา
- 30) มูลค่าความเสียหายของสถานเอกอัครราชทูตและทรัพย์สินของคนไทยในกรุงเทพมหานครประมาณ 1,000 ล้านบาท

- 31) คนไทยชุมนุมหน้าสถานทูตกัมพูชาประจำประเทศไทย มีการวางพวงหรีด เผาธงชาติเขมร และทำลายป้ายสถานทูต แต่สถานการณ์ไม่รุนแรงเพราะพล.ต.อ.สันต์ ศรุตานนท์ อธิบดีเชิญพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาแจ้งแก่ผู้ชุมนุม
- 32) สุวพันธ์ คงยิ่งร้องให้ เสียใจที่เป็นต้นเหตุให้คนไทยเดือดร้อน

1 กุมภาพันธ์ 2546

- 33) รัฐบาลกัมพูชาจับกุมบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รัศมีอังกอร์ ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ปลุกระดมให้เกิดการจลาจล และจับตัวผู้ก่อเหตุจลาจลส่งขึ้นศาล
- 34) สหรัฐอเมริกาและจีนแสดงบทบาท โดยสหรัฐอเมริกาได้กล่าวประณามการกระทำของผู้ก่อจลาจลชาวกัมพูชา ขณะที่จีนเชิญเอกอัครราชทูตไทยและกัมพูชาเข้าพบเพื่อรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- 35) บ่อนการพนันในประเทศกัมพูชาได้รับผลกระทบเนื่องจากมาตรการของไทย จนต้องปิดกิจการ

2 กุมภาพันธ์ 2546

- 36) รัฐบาลกัมพูชาส่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศมาประเทศไทยเพื่อยืนยันหนังสือแสดงความเสียใจ และขอเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อชี้แจงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- 37) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีจัดรายการนายกทักษิณคุยกับประชาชน ชี้แจงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยอธิบายว่าสาเหตุของการจลาจลนั้นเกิดมาจากการเมืองภายในประเทศกัมพูชาเอง
- 38) สหรัฐอเมริกาและจีนแสดงบทบาท โดยสหรัฐอเมริกาได้กล่าวประณามการกระทำของผู้ก่อจลาจลชาวกัมพูชา ขณะที่จีนเชิญเอกอัครราชทูตไทยและกัมพูชาเข้าพบเพื่อรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- 39) นายสม รังสี ผู้นำฝ่ายค้านกัมพูชาเตรียมเดินทางเข้าประเทศไทยเพื่อแถลงข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่รัฐบาลไทยไม่อนุญาตและกักตัวไว้ที่ท่าอากาศยานดอนเมือง ก่อนจะส่งขึ้นเครื่องบินไปยังประเทศสิงคโปร์
- 40) นายสม รังสีผู้นำฝ่ายค้านกัมพูชาแถลงข่าวที่ประเทศสิงคโปร์ โดยระบุว่าสมเด็จพระสุทนต์ นายกรัฐมนตรีกัมพูชาเป็นผู้อยู่เบื้องหลังเหตุจลาจล

3 กุมภาพันธ์ 2546

- 41) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีปฏิเสธไม่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศของกัมพูชาเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยให้เหตุผลว่าแจ้งมากะทันหันและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชกรณียกิจตลอดทั้งสัปดาห์
- 42) รัฐบาลไทยส่งคณะกรรมการไปสำรวจความเสียหายสถานเอกอัครราชทูตและธุรกิจไทยที่กรุงเทพมหานคร
- 43) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ขอให้สมเด็จฮุน เซนนายกรัฐมนตรีกัมพูชาเร่งหาตัวคนผิดมาลงโทษ
- 44) ตำรวจส่งตัวแรงงาน ขอนานและผู้หลบหนีเข้าเมืองชาวเขมรกลับประเทศ
- 45) บ่อนการพนันในประเทศพม่ามีผู้ไปใช้บริการจำนวนมาก เนื่องจากไม่สามารถเดินทางไปเล่นการพนันที่ประเทศกัมพูชาได้
- 46) ชาวเขมรฝั่งปอยเปตได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากมาตรการของไทย
- 47) ที่บริเวณเขาพระวิหาร มีสิ่งปลูกสร้างของชาวเขมรล้ำเข้ามาในเขตแดนของประเทศไทย
- 48) นายชวน หลีกภัยผู้นำฝ่ายค้านตั้งว่ารัฐบาลไทยไม่ควรประมาทเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และชมว่าชาวเขมรส่วนใหญ่ว่าเป็นคนดี
- 49) นายสุรินทร์ พิศสุวรรณแนะนำว่าไทยไม่ควรเอาเปรียบประเทศเพื่อนบ้าน และไม่ควรปลูกกระแสต่อต้านกัมพูชา
- 50) นายบรรหาร ศิลปอาชาสนับสนุนแนวทางการแก้ปัญหาของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

จากข้อมูลที่ศึกษา พบว่าในการนำเสนอเหตุการณ์จลาจลเผาสถานเอกอัครราชทูตไทยในกัมพูชา พ.ศ. 2546 หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมกับหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพมี "เนื้อหาหลัก" ที่สอดคล้องกัน คือเริ่มต้นจากการนำเสนอข่าวผู้นำประเทศกัมพูชาสั่งระงับขายละครของนางสาวสุวนันท์ คงยิ่ง นักแสดงสาวไทย ข่าวการแถลงข่าวของสุวนันท์ คงยิ่ง ข่าวเหตุการณ์จลาจลเผาสถานเอกอัครราชทูตไทยในกรุงเทพมหานครในวันที่ 29 มกราคม 2546 ข่าวการช่วยเหลือคนไทยในกรุงเทพมหานคร และการดำเนินมาตรการต่างๆ ของรัฐบาลไทย ปฏิกริยาโต้ตอบของคนไทยต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การอธิบายสาเหตุผลของเหตุการณ์จลาจล ปฏิกริยาของรัฐบาลกัมพูชาและผลกระทบจากมาตรการของไทยที่มีต่อคนเขมร และความคิดเห็นของคนไทย โดยเฉพาะนักการเมือง ตำรวจ ทหาร นักการทูตและนักวิชาการที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และต่อการดำเนินนโยบายต่างๆ ของรัฐบาล

ถึงแม้จะมีการนำเสนอประเด็นข่าวที่แตกต่างออกไป แต่ก็พบในปริมาณไม่มาก และเนื้อหาของประเด็นข่าวที่พบก็มิได้ขัดแย้งกับ “เนื้อหาหลัก” ที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทแต่อย่างใด เช่น ประเด็นข่าว “กรณีของสุนันท์ คงยิ่งคล้ายกับกรณีของคนลาวไม่พอใจ นิโคล เทริโอ” ซึ่งปรากฏแต่เฉพาะในหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 28 มกราคม 2546 หรือ ประเด็นข่าว “พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีแสดงความห่วงใย กรณีนายกรัฐมนตรีกัมพูชา ไม่พอใจคำให้สัมภาษณ์ของนักแสดงชาวไทย” ซึ่งปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และคม ชัด ลึก ฉบับวันที่ 29 มกราคม 2546 ขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพไม่ได้เสนอประเด็นข่าวดังกล่าว

ถึงแม้หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมกับหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพจะนำเสนอ “เนื้อหาหลัก” เกี่ยวกับเหตุจลาจลเผาสถานเอกอัครราชทูตไทยในกัมพูชาที่สอดคล้องกัน แต่ในด้านรูปแบบการนำเสนอ การเลือกประเด็นที่นำเสนอ และลักษณะการใช้ภาษาที่พบในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภทกลับมีความแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ในแง่รูปแบบ จากข้อมูลพบว่า มีบางประเด็นข่าวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภท แต่เนื่องจากประเด็นข่าวดังกล่าว เป็นประเด็นที่หนังสือพิมพ์คุณภาพจัดว่าเป็นข่าวเบา จึงปรากฏเป็นข่าวหน้า 1 ในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม แต่ปรากฏเป็นข่าวหน้าใน เช่น ข่าวภูมิภาค ข่าวเศรษฐกิจ ฯลฯ คำบรรยายภาพข่าว คำให้สัมภาษณ์ หรือเป็นรายงานพิเศษในหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพแทน เช่น ประเด็น “นักข่าวสาวไทยเล่าประสบการณ์เลวร้ายในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งปรากฏเป็นข่าวหน้า 1 ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์ข่าวสด วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2546 อย่างละเอียด แต่ปรากฏเป็นรายงานคำให้สัมภาษณ์ชนิด “คำต่อคำ” ที่หน้า 10 ในหนังสือพิมพ์มติชนฉบับวันเดียวกัน รูปแบบที่แตกต่างกันนี้ มีผลต่อน้ำหนักและความน่าเชื่อถือของข้อเขียนนั้นๆ เช่น ข่าว ภาพข่าว และรายงานพิเศษ ย่อมได้รับความเชื่อถือจากผู้อ่านว่าเป็น “ข้อเท็จจริง” มากกว่าบทความแสดงความคิดเห็นหรือคอลัมน์ซุบซิบ เป็นต้น

ในแง่การเลือกประเด็นนำเสนอ พบว่า ในการนำเสนอเนื้อหาอย่างเดียวกัน หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทมักจะมีวิธีการคัดเลือกประเด็นเพื่อนำเสนอในส่วนพาดหัวข่าวแตกต่างกัน เช่น ในการเสนอข่าว “นายชวน หลีกภัยผู้นำฝ่ายค้านติงว่ารัฐบาลไทยไม่ควรประมาทเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และชมว่าชาวเขมรส่วนใหญ่เป็นคนดี” หนังสือพิมพ์มติชน ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพเลือกประเด็น “นายชวน หลีกภัยติงว่ารัฐบาลไทยไม่ควรประมาทเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ” มานำเสนอเป็นพาดหัวข่าว ขณะที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ซึ่ง

เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมมักกลับเลือกประเด็น “นายชวน หลีกภัย ชมว่าชาวเขมรส่วนใหญ่ว่าเป็นคนดี” มานำเสนอในสวนสรุปประเด็นข่าวหน้า 1

ตัวอย่าง   ส่งที่มัลลย์สอบความเสียหาย
                          หรือข้อตกลง“คุ้มครอง”ลงทุน
                          “ชวน”ติง“รัฐบาล”ประมาท

(มติชน 3 ก.พ. 46)

ด้าน “ชวน หลีกภัย” ชมพวกเขมรเป็นคนดีและไม่ก่อปัญหา พร้อมกัดสไตล์ “มีดโกนอาบนํ้าผึ้ง” กริดรัฐบาลว่าไม่ควรปิดชายแดนห้ามคนเข้าออก เพราะทำให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบ และไม่ควรประมาทเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

(เดลินิวส์ 3 ก.พ. 46)

ความแตกต่างในแง่ของการเลือกประเด็นนำเสนอนี้ สัมพันธ์แนวคิดเรื่อง คุณค่าความเป็นข่าว (news values) ซึ่งหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับต่างก็มีเกณฑ์ในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับนโยบายของหนังสือพิมพ์และมีผลต่อความนิยมของผู้อ่านหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับเป็นสำคัญ (วิลสัน พีพิทกุล 2547: 303)

นอกจากนี้ บางครั้งการเลือกประเด็นนำเสนอยังช่วยแสดงจุดยืนของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับเหตุการณ์จลาจลที่เกิดขึ้น ดังเช่นกรณีการเสนอข่าว “นายชวน หลีกภัยผู้นำฝ่ายค้านติงว่ารัฐบาลไทยไม่ควรประมาทเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และชมว่าชาวเขมรส่วนใหญ่ว่าเป็นคนดี” ในตัวอย่างข้างต้น เพราะเมื่อพิจารณาข้อเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นข่าวดังกล่าวในหนังสือพิมพ์จะพบว่า มีการดำเนินนายชวน หลีกภัยผู้นำฝ่ายค้านในเวลานั้น ที่ไม่สนับสนุนให้รัฐบาลแสดงท่าทีแข็งกร้าวต่อกัมพูชา ซึ่งเท่ากับว่าไม่ยอมถือเอา “เขมร” เป็นศัตรูของชาติอย่างที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ

ตัวอย่าง   หลายคนต่างก็ชมเชยเป็นเสียงเดียวกัน ถึงความรวดเร็วในการตัดสินใจ
                          แก้ไขสถานการณ์ให้ความคุ้มครองคนไทยในเขมรของรัฐบาล แต่ ‘เสียอู๊ด’
                          อดิศักดิ์ โพธารามิก รมว.พาณิชย์ ยังแอบเหน็บฝ่ายค้านว่า“ออกชมรัฐบาลซ้ำ
                          ไปนิดนึง เพราะคิดแล้วคิดอีกว่าจะชะเมดีหรือไม่ชเมดี” แถมทิ้งท้ายว่า

“ถ้าจะพีดีรัฐบาลก็ขอให้เป็นเรื่องอื่นก็แล้วกัน แต่วันนี้เป็นเรื่องของชาติ
ยังไงก็ต้องร่วมมือกัน” **แหม ต้องอย่างนี้สิ**

(ข่าวสด 2 ก.พ. 46)

การเมืองภายในเขมร “ไม่ควรข้ามเขตมาเปิดเวทีในไทย” ถูกต้องแล้วว่า
“กระทรวงต่างประเทศ” ไม่อนุญาตให้ “สม รังสี” ผู้นำฝ่ายค้านของ
กัมพูชา “มาแถลงข่าวในไทย” ที่ “ท่านชวน หลีกภัย” ผู้นำฝ่ายค้านของเรา
ชื่อว่า “เป็นสิทธิ” ที่จะทำได้นั้น “หลุดหลักการ” ไปสักนิดกระมัง

(มติชน 3 ก.พ. 46)

ในแง่ภาษา พบว่าเมื่อนำเสนอประเด็นข่าวเดียวกัน หนังสือพิมพ์ประเภท
ประชานิยมกับหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ มักจะมีวิธีการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอประเด็นข่าวที่
แตกต่างกัน การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมอาจจะเน้นที่ความตื่นเต้น ไร้ใจ
อ่านแล้วเข้าใจง่าย แต่ก็ได้หมายความว่า การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพซึ่ง “เน้น
ข้อมูล” นั้นจะนำเสนอจากอุดมการณ์ที่ต่างออกไป ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างพาดหัวข่าว
หนังสือพิมพ์วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2546 ต่อไปนี้

ตัวอย่าง

	ไทยรัฐ	ข่าวสด	มติชน
พาดหัวข่าวหลัก	"สม รังสี"ดอดมาไทย ถูกกักตัว ตะเพิด ออกไปทันที	ลือคาคาดอนเมือง "สม รังสี"บุก แฉ "ฮุน เซน" ก้อมือบ	หวั่นใช้ไทยเป็นเวที "สุ่มไฟ" กักตัว"สม รังสี" คาคาดอนเมือง-ส่งกลับทันที
พาดหัวข่าวรอง	ส่งรมต.มา4-5ก.พ.ขอ เข้าเฝ้าในหลวง ตัวเลขชนคนกลับออก หวย-รวยละ!	จับขึ้นบินไทยชั้น 1 แล้วไปลงสิงคโปร์ รมว.เขมรสำนึก ขอ เฝ้าในหลวง บก.กู่ข่าว ชั้นศาล	ไฟเขียว รมต.ตปท.เขมร มา4ก.พ. ขอเฝ้า"ใน หลวง"ถววยรายงาน จับ แล้ว บก.เต้าข่าว"สุวนันท์"

	ไทยรัฐ	ข่าวสด	มติชน
สรุปประเด็นข่าว	กัมพูชายังไม่สงบจริง คนไทยหนีตาย กลับมาอีก 25 ชีวิต แฉถูกใจชมรมปลูกปล้น คาแคมป์คนงาน ก่อสร้างทางนอกกรุง พนมเปญ	เขมรเตรียมส่งรอมว. ต่างประเทศบินด่วน มาไทย ขอเคลียร์กับ" ทักษิณ" พร้อมจะขอ เข้าเฝ้าฯ	รัฐบาลกัมพูชา ส่ง รอมว. ต่างประเทศ ขอเข้าเฝ้าฯ ในหลวง 4 ก.พ.นี้ กราบ บังคมทูลถวายรายงาน เหตุการณ์ และ ขอ พระราชทานอภัยโทษ "สม รังสี" ดอดเข้าไทย หวังแถลงข่าว "ทักษิณ"สั่ง ตำรวจกักตัวที่ดอนเมือง พร้อมส่งตัวกลับทันที

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าอุดมทรรศน์ไม่ได้สะท้อนผ่านลักษณะภาษาที่ตื่นเต็น
เร้าใจตามแบบหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเท่านั้น แม้นในหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ ซึ่ง
พยายามที่จะไม่ใช้ถ้อยคำที่มีความหมายในทางลบหรือสื่อความรุนแรงชัดเจน เช่น ตะเพิด ลีอก
จับ ดังเช่นที่หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเลือกใช้ แต่ก็นำเสนอภาพของรัฐมนตรีต่างประเทศ
ของกัมพูชาและนายสม รังสีซึ่งผู้นำฝ่ายค้านของกัมพูชา ด้วยถ้อยคำที่แสดงให้เห็นอำนาจที่
เหนือกว่าของฝ่ายไทย เช่น กักตัว ไฟเขียว ขอพระราชทานอภัยโทษ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยัง
ปรากฏกลวิธีทางภาษาแบบอื่นๆ ซึ่งจะได้วิเคราะห์และแสดงตัวอย่างในบทถัดไป

กล่าวโดยสรุป การนำเสนอในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมกับหนังสือพิมพ์
ประเภทคุณภาพ กรณีเหตุจลาจลเขาสถานเอกอัครราชทูตไทยในประเทศกัมพูชา พ.ศ. 2546 นั้น มี
เนื้อหาที่สอดคล้องกัน แต่พบรูปแบบ การเลือกประเด็นนำเสนอ และการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน
อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างกันระหว่างหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอเหตุการณ์จลาจลเขาสถาน
เอกอัครราชทูตไทยในกัมพูชา พ.ศ.2546 ไม่ได้สะท้อนอุดมทรรศน์ที่แตกต่างกัน เพียงแต่บางครั้งอาจ
มีระดับความเข้มข้นที่ไม่เท่ากันในการสื่ออุดมทรรศน์ ซึ่งความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง
หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภทนี้ จะช่วยให้ทำความเข้าใจอุดมทรรศน์ที่อยู่เบื้องหลังการใช้ภาษาเพื่อ
นำเสนอเหตุการณ์จลาจลเขาสถานเอกอัครราชทูตไทยในประเทศกัมพูชา พ.ศ. 2546 ได้ดียิ่งขึ้น